

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 409/09-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. decembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Nt 13/2004 z 25. septembra 2007 a rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Tos 30/2008 z 20. mája 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. apríla 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn.

1 Nt 13/2004 z 25. septembra 2007 a rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Tos 30/2008 z 20. mája 2009.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že podľa tvrdenia sťažovateľa, tak ako okresný súd, rovnako ani krajský súd nerešpektovali nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 241/05, čím porušili jeho základné práva. Z toho dôvodu podal proti rozhodnutiu krajského súdu dovolanie, o ktorom v čase podania sťažnosti ešte nebolo rozhodnuté, súdy nepostúpili spisy na dovolacie konanie, a tak bránia tomu, aby o veci rozhodol príslušný súd. Postupom súdov tak dochádza ku kriminálnemu činu súdov vrátane ústavného súdu.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„Okresný súd Bratislava I porušuje opakovane základné právo D. B. garantované čl. 6 ods. 1 - právo na spravodlivé súdne konanie, verejné prejednanie vecí a bez zbytočných prietahov; porušuje aj čl. 13 - právo na účinný opravný prostriedok opakovane Krajským súdom v Bratislave.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Krajského súdu 3 Tos/30/2008 zo dňa 20.05.2008 a prikazuje rešpektovať rozsudok Okresného súdu Bratislava II Ps 12/04 zo dňa 15.07.2007, a Nález Ústavného súdu III. ÚS 241/05.

Okresný súd Bratislava I a Krajský súd Bratislava každý zvlášť sú povinní zaplatiť D. B. primerane zadostučinenie vo výške každý 50.000 Eur v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť trovy konania sťažovateľovi a advokátovi sťažovateľa v lehote 15 dní.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že rozsudkami okresného súdu sp. zn. 1 Nt 13/2004 a krajského súdu sp. zn. 3 Tos 30/2008 nebolo rešpektované rozhodnutie ústavného súdu a že týmito súdmi boli porušené jeho práva aj tým, že ani do času podania sťažnosti ústavnému súdu nebol spis predložený na dovolacie konanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

a) Jednou zo základných podmienok na prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Napadnuté rozhodnutie okresného súdu bolo vydané 25. septembra 2007 a advokátovi sťažovateľa bolo doručené 11. októbra 2007. Napadnuté uznesenie krajského súdu bolo vydané 20. mája 2008 a doručené advokátovi sťažovateľa 11. júna 2008.

Sťažnosť sťažovateľa bola podaná ústavnému súdu 27. apríla 2009, teda v čase, keď už dávno uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti proti uvedeným súdom. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

b) Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že „*keď sťažovateľ označil takýto postup za kriminálny výkon súdnictva a opakovaný kriminálny výkon súdnictva a mafiánske vyčíňanie sudcov, sudcovia ústavného súdu SR sa poburujú, lebo neznášajú pravdivé vyjadrenia*“. Okrem toho sťažovateľ uviedol, že je prenasledovaný „*štáto - mafiánmi*“ a že ho súdy mali v konaní „*za vrece zemiakov*“.

Podanie sťažovateľa doručené ústavnému súdu obsahuje urážlivé výroky na adresu sudcov ústavného súdu, ako aj na sudcov všeobecného súdu so snahou dehonestovať súdnictvo v Slovenskej republike.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

V prípade hrubo neslušného a urážlivého obsahu návrhu môže byť návrh odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitosti, ak záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými vo svojom podaní prekročil hranicu normálnej kritiky a hrubo uráža sudcov ústavného súdu, ako aj celý súdny stav, a to v rozpore s princípmi zachovávanía úcty k ústavnému súdu a sudcom všeobecných súdov.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu možno označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takého práva.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a na okolnosti prípadu ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2009